

MINDRE MOGNA MÄN

(*Bo Larsson / Dante Holmberg – Ulf Georgsson*)

Minns du känslan inom dig
Första gången du höll en gitarr?
I huve't var du idolen
Som ville få sväva ett varv

För dom flesta blev det blott drömmar
När vuxenlivet tog vid
Men för oss blev allting verkligt
Vi är barn av samma tid

**VI ÄR DOM POJKARNA SOM GICK DEN LÅNGA
VÄGEN
HELT PLÖTSLIGT STÅR VI HÄR SOM MINDRE
MOGNA MÄN
FAST TIDEN GÅTT, SÅ HAR VI DRIVET KVAR I
STEGEN
VI BÖRJA' RESAN TILLSAMMANS FÖR LÄNGE SEN**

Vi blev ett med musiken
Hade näsan åt samma håll
Vem som kom för att lyssna
Spela alls ingen roll

Och vi har inga gylln'e medaljer
Vi står aldrig på piedestal
Våra fötter är kvar på jorden
Och där ska dom alltid va kvar

**VI ÄR DOM POJKARNA SOM GICK DEN LÅNGA
VÄGEN
HELT PLÖTSLIGT STÅR VI HÄR SOM MINDRE
MOGNA MÄN
FAST TIDEN GÅTT, SÅ HAR VI DRIVET KVAR I
STEGEN
VI BÖRJA' RESAN TILLSAMMANS FÖR LÄNGE SEN**

**AH... LÄNGE ÄN
SÅ...LÄNGE ÄN
OM... OM IGEN**

**VI ÄR DOM POJKARNA SOM GICK DEN LÅNGA
VÄGEN
HELT PLÖTSLIGT STÅR VI HÄR SOM MINDRE
MOGNA MÄN
FAST TIDEN GÅTT, SÅ HAR VI DRIVET KVAR I
STEGEN
VÅR RESA KAN BARA FORTSÄTTA LÄNGE ÄN
KAN BARA FORTSÄTTA LÄNGE, LÄNGE ÄN**